

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 55283-06-17

ניתנה ביום 29 ינואר 2018

המבקשים

1. גירית טכנולוגיות בע"מ
2. אחישי אליעזר בוכניק

-

המשיב

אהוד שמחי

בשם המבקשים - בעצמם
בשם המשיב - עו"ד דליה בושינסקי

החלטה

הרשמת אפרת קוקה

1. לפני בקשת המבקשים להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב מיום 9.5.2017 (כב' השופטת שרה מאירי ונציגי הציבור מר יצחק רוזנברג ומר יוסי רובינשטיין; סע"ש 34370-12-14).

תמצית רקע הדברים:

2. בבית הדין האזורי לעבודה בתל-אביב התבררה תביעתו של המשיב נגד המבקשים לתשלום פיצויי פיטורים וזכויות סוציאליות שונות בגין תקופת עבודתו במבקשת 1 וסיומה, בסך כולל של 51,463 ש"ח. המבקשת הגישה כתב תביעה שכנגד, שעניינו בנזקים שגרם לה המשיב, לטענתה, בסך של 283,420 ש"ח.
3. בפסק דינו מיום 9.5.2017, קיבל בית הדין האזורי באופן חלקי את תביעתו של המשיב נגד המבקשת 1 ודחה את התביעה נגד המבקש 2, בהעדר עילה להרמת מסך ההתאגדות. התביעה שכנגד נדחתה במלואה והמבקשת 1 חוייבה בהוצאות המשיב בסך 9,000 ש"ח ובשכר טרחת עו"ד בסך 8,500 ש"ח (להלן: **פסק הדין**).
4. המבקשים הגישו ערעור על פסק הדין ביום 25.6.2017. בהחלטה שניתנה באותו יום נאמר, כי על פני הדברים, הערעור הוגש באיחור והתאפשר למבקשים להגיש

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 55283-06-17

התייחסותם למועד הגשת הערעור. או אז, הוגשה הבקשה שלפני להארכת מועד להגשת הערעור.

טענות הצדדים הרלוונטיות להכרעה

5. **המבקשים** אינם נוקבים במועד בו הומצא פסק הדין לידיהם וטענותיהם באשר למועד המצאת פסק הדין ובאשר לאופן המצאתו התאפיינו בחוסר בהירות. בבקשה להארכת מועד טענו, כי פסק הדין נשלח לעו"ד בוכניק, אשר ייצג אותם בהליכים בפני בית הדין האזורי, באמצעות דואר רשום "בשבוע האחרון של חודש מאי". בתשובתם לתגובת המשיב טענו, כי פסק הדין לא הומצא להם כלל באמצעות בית הדין האזורי, אלא הובא לידיעת עו"ד בוכניק באמצעות ב"כ המשיב והגיע לידיעת המערערים עצמם רק "בסוף חודש מאי".

באת כח המשיב טענה, כי הודיעה לעו"ד בוכניק אודות פסק הדין ביום 16.5.2018 ולבקשתו של האחרון, המציאה לו עותק מפסק הדין בדואר אלקטרוני למחרת היום. משכך, טוען המשיב, כי יש לראות את יום 17.5.2017 כמועד המצאת פסק הדין למבקשים ולקבוע כי הערעור הוגש באיחור.

הכרעה

6. **לאחר עיון בבקשה ובתגובות אשר הוגשו במסגרתה, באתי לכלל מסקנה כי בנסיבות העניין לא ניתן לקבוע שהערעור הוגש באיחור ומשכך יש לקבלו לרישום.**

עיון במערכת נט המשפט מעלה, כי פסק הדין הומצא לבא כח המבקשים, עו"ד אריאל בוכניק, על ידי מזכירות בית הדין באמצעות הפקס ביום 13.5.2017. אלא, שהמצאה זו אינה עולה בקנה אחד עם הוראת **תקנה 497א(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984**, הקובעת, כי המצאה בפקס תעשה בהתייחס למסמך שאינו עולה על 10 עמודים, בעוד פסק הדין מחזיק 35 עמודים. מבחינה זו, נפל פגם בהמצאת פסק הדין לב"כ המבקשים באמצעות הפקסימיליה ואין לראות בה המצאה כדין¹.

אלא שבכך לא די, הואיל וב"כ המשיב מבקשת מבית הדין למנות את הימים להגשת הערעור ממועד המצאת פסק הדין לבא כח המבקשים על ידה בדואר

¹ השוו: עא"ח 1009/01 ביתן אריאלה – מלון הר ציון בע"מ, 3.1.2002.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 55283-06-17

אלקטרוני ביום 17.5.2017. באת כח המשיב צירפה לטיעוניה הודעת דואר אלקטרוני, אשר נשלחה לפי הטענה לבא כח המבקשים ביום 17.5.2017, ואשר צורף אליה עותק מפסק הדין. המבקשים לא הכחישו את העברת פסק הדין לבא כוחם על ידי באת כח המשיב, אף שלא נקבו בתאריך קבלת ההודעה אצל בא כוחם. לאור האמור יש לבחון, האם המצאת פסק הדין לב"כ המבקשים באמצעות הדואר האלקטרוני על ידי באת כח המשיב מהווה המצאה כדין בהתאם לתקנות.

תקנה 497ג'(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, קובעת כדלקמן:

"ניתן להמציא כתב בי-דין אלקטרוני לנמען שאינו בית המשפט, אל תיבת הדואר שבכתובת המאובטחת של הדואר האלקטרוני של הנמען, ובלבד שהנמען מסר את כתובת הדואר האלקטרוני שלו כאמור לבית המשפט לצורך ביצוע הוראות סימן זה וציין בסמוך לה כי מדובר בכתובת מאובטחת של דואר אלקטרוני; ואולם הוראה זו לא תחול על כתב בי-הדין הראשון בתיק".

בפסק הדין לובנה אבו עוסקה², קיבל בית המשפט העליון טענה אודות פגם בהמצאת פסק דין שנשלח על ידי בעל דין לצד שכנגד בפקסימיליה, שלא בהתאם להוראת תקנה 497א לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984. באותו עניין, נשלח לצד שכנגד עותק מפסק הדין, אשר הוצא מאתר האינטרנט, כשהוא אינו חתום כנדרש בתקנות. בית המשפט העליון קבע, כי לא מדובר 'בפגם זניח' וכי "דרישה זו מעוגנת באופן מפורש בגדרה של תקנה 476 לעניין דרך המצאת כתבי בי-דין וכן בתקנה 497א(א)(3) העוסקת בהמצאה באמצעות הפקסימיליה".

עוד נקבע:

"אין להקל ראש בהוראות אלו. כאמור לעיל נטל ההוכחה לגבי טענה בדבר המצאת ההחלטה נשואת הערעור במועד מוקדם יותר מזה שטוען בעל הדין המערער, מוטל על בעל הדין הטוען זאת. לפיכך, המשיבות לא עמדו בנטלן להוכיח כי פסק הדין הומצא כדין למבקשת".

7. דברים אלה יפים בדרך היקש אף לענייננו. מתדפיס הדואר האלקטרוני שצורף לתגובת המשיב עולה, כי כתובת הדואר האלקטרוני אליה נשלח פסק הדין, אינה

² רע"א 8467/06 לובנה אבו עוסקה נ' בית הברזל טנוס בע"מ, 8.7.2010.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 55283-06-17

כתובת הדואר האלקטרוני אשר נמסרה על ידי ב"כ המבקשים, עו"ד בוכניק, לבית המשפט לצורך המצאת כתבי בי-דין כנדרש בהוראת תקנה 497ג(א). בהתאם לאמות המידה שהותוו בפסק דין לובנה אבו עוסקה, ומשמדובר בדרישה מפורשת בתקנות, לא ניתן לראות בכך פגם זניח ויש לקבוע כי המשיב לא עמד בנטל להראות שפסק הדין הומצא כדין למבקשים.

8. אוסיף, כי בנסיבות העניין אין מקום להחלת כלל הידיעה על המבקשים, באופן בו יימנה המועד להגשת הערעור מיום 17.5.2017. שכן, גם אם מתקיימת בנסיבות העניין ידיעה ממשית של המבקשים אודות פסק הדין ביום 17.5.2017, הרי שלא מתקיימות נסיבות נוספות שנקבעו בפסיקה כתנאי להחלת כלל הידיעה³. בין אלה, לא הוכחה התנהגות חסרת תום לב של המבקשים או שימוש בלתי סביר בהליכי משפט על מנת לקנות ארכה להגשת הערעור, וטענותיו של המשיב בעניין זה נטענו בעלמא. לכך יש להוסיף, כי בנסיבות העניין, לא חלף פרק זמן משמעותי מהמועד בו היה על המערערות להגיש את הערעור בהתייחס למועד הידיעה ביום 17.5.2017 לבין המועד בו הוגש הערעור בפועל, באופן המצדיק את החלת כלל הידיעה.

9. **כללם של דברים**: בנסיבות העניין לא ניתן לקבוע כי הערעור הוגש באיחור והוא מתקבל לרישום.

10. הבקשה לעיכוב ביצוע תועבר להכרעת שופט/ת.

ניתנה היום, י"ג שבט תשע"ח (29 נואר 2018) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

אפרת קוקה, רשמת

³ רע"א (עליון) 11286/05 אריק זמיר נ' בנק לאומי למשכנתאות בע"מ, 8.7.2007; ע"ר (ארצי) 38199-05-11 נתן קרמר - שרה אורן, 29.8.2011; ע"ר (ארצי) 54130-06-16 מחמד אדם מהדי מוחמד - שמש חי אחזקות בע"מ, 20.2.2017; ע"ר (ארצי) 9952-04-12 מדינת ישראל - מירון חומש, 20.9.12; ע"ר (ארצי) 41346-03-12 חיים כץ - נופשים פלוס בע"מ, 11.4.13.

בית הדין הארצי לעבודה

ע"ע 55283-06-17

